Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8269
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

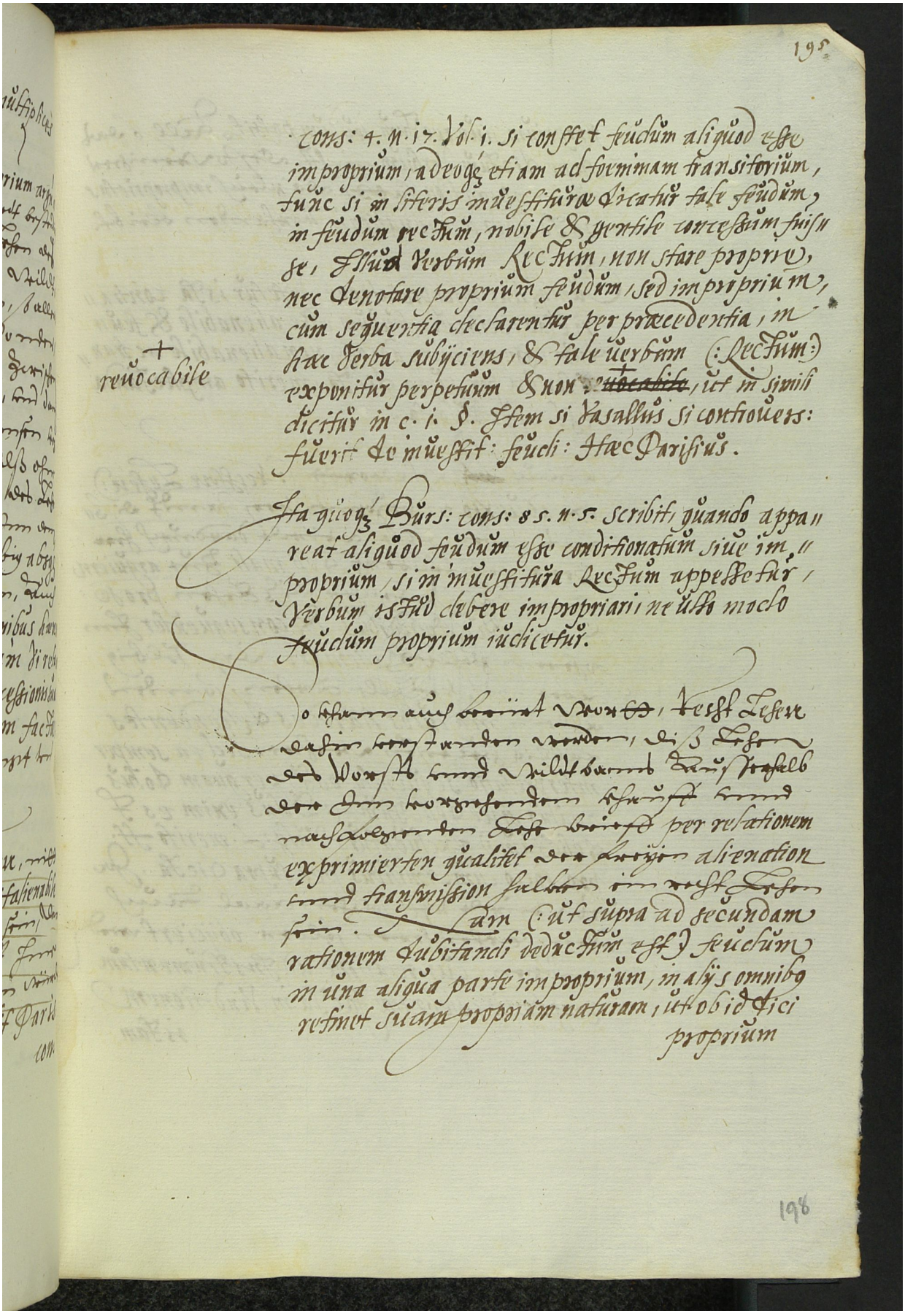

195

cons: 4. n. 17. Vol. i. si constet feudum alicuod esse
in proprium, advocg etiam ad summam transitorium,
tunc si in litteris muestiturae dicatur tale feudum,
in feudum rectum, nobile & gentile concessum fuis-
se, istud Verbum Rectum, non stare propriu,
nec denotare proprium feudum, sed in proprium,
cum sequentia declarentur per praecedentia, in
haec verba subjciens, & tale uerbum (:Rectum:)
exponitur perpetuum & non +~~revocabile~~, ut in simili
dicitur in c. i. §. Item si Vasallus si controuers:
fuerit de muestit: feudi: Haec Parisius.

reuocabile

Ita quog Burs: cons: 85. n. 5. scribit, quando appa-
reat aliquod feudum esse conditionatum siue im-
propriu, sim muestitura Rectum appellatur,
Verbum istud debere impropriari, ne ullo modo
feudum proprium iudicetur.

So [illegible] Vestl Lehen
[illegible] Wurtz und Wildbann Recht [illegible]
[illegible] per relationem
exprimierten qualitet [illegible] alienation
und transmission [illegible]
[illegible]. Cum cit supra ad secundam
rationem dubitandi deducitur, esse feudum
in una aliqua parte in proprium, in alijs omnibo
retinet suam propriam naturam, ut ob id dici
proprium

198